

at kunstige Bestyttelser fremkalde kunstige Fabrikker, er egentlig værre end den Told, der er en røn og stærk Finansstold. Altsaa jeg kan ikke stemme for disse Lovforslag, som de nu ligge for. Kunde de komme til at ligge for i en anden Skikkelse, er det en anden Sag; saa vil jeg forbeholde mig min Stilling. Som de nu ere, kan jeg ikke stemme for dem. Jeg vil erkende, at Tanken er rigtig, Tanken om, at de skulle lette Landbrugets Stilling; men der er sandelig her stillet saa mange Betingelser op ved Siden af, at jeg ikke kan gaa med dertil.

Ring: Naar vi skulle drøfte dette Lovforslag, den Vettelse, som mange af vore Medborgere og vi selv med skulle have ved at faa Sukkerstaten affattet, medens vi lægge os en ny Skat til, tror jeg, det vil være hensigtsmæssigt at faa en hel Del Sidebetragtninger fremsagte. Allerede den foregaaende Taler (Bjerre) har jo ligesom det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) klart sat frem, at skulle vi have Sukkerstaten ophævet, vil dog den Grund, der hentes fra Sultetøjet og Frugtvinen, ikke kunne spille nogen Rolle af Betydning. Ingen vil nægte, at det altid er rart og behageligt, at vi kunne fabrikere vort Sultetøj og Frugtvin uden at skulle have Hensyn at tage til Toldvæsenets Kontrol, men af nogen stor Betydning kan dette Hensyn ikke være. Tage vi en Skat, der indbringer 6 Mill. Kroner, og ville vi erstatte den med en anden Skat, som ligeledes er anslaaet til 6 Mill., men som sikkert vil indbringe betydelig mere, kan dette lille Hensyn ikke spille nogen Rolle. Vi gøre derfor bedst i at lægge det til Side; den Vettelse for Industrien, for Produktionen her i Landet, som vil kunne staves derved, at Sukkertolden affattes, kunne vi se bort fra. Se vi saa hen til selve Sukkerets Betydning og Betydningen af, at Skatten derpaa affattes, er det blevet fremhævet her med megen Styrke, at den rammer i ikke ringe Grad efter Folks Formue, efter deres Velhavenhed o. s. v. Det er blevet fremhævet fra Venstres Side og med stor Glæde ogsaa fra Højres, at det var en Højrepaastand, som her var sat frem, og som nu var anerkendt fra Venstres Side. Dette har forbausset mig i høj Grad, thi det er et Faktum, der ikke kan omdisputeres, at denne Skat rammer væsentlig mere de bemidlede og ikke som Ropskat. Der kan derfor heller ikke være Tvivl om, at det er de formuende, der ville have størst Fordel af dens Affattelse. Det er ogsaa fuldstændig urigtigt, at vi Venstremænd, den Gang vi gik ud i

Landet og debatterede denne Sag, skulde have sagt til vore Vælgere eller til vore Medborgere i Almindelighed, at denne Skat ramte som en Ropskat og derfor burde affattes. Nej, det have vi slet ikke gjort. Vi have sagt, at det er en Skat, der rammer de ubemidlede i ikke ringe Grad; derfor have vi ønsket at affatte den, og det tror jeg godt, vi kunne staa ved. Vi kunne godt endnu vedfende os, at det vilde være til stor Gavn for de mindre velstillede, om denne Skat blev affattet. Men at den rammer i højeste Grad forskellig, derom er der ingen Tvivl. Det er allerede nævnt, og jeg selv i Dag har et Eksempel derpaa. Jeg talte med et Par Mænd, hvoraf den ene fortalte mig, at han brugte 400 Pund Sukker om Aaret i sit Hus, medens den anden sagde, at han brugte mellem 7 og 800. Men ganske vist, han sultede og saa meget i sin Husholdning. Men hvis vi nu vilde sige: Hvorfor beholde vi saa ikke denne Skat, naar den rammer saa nogenlunde efter Velhavenheden? Der er sat saa megen forskellig Statistik op, saa det er vanskeligt at sige, hvilke Tal vi skulle bruge; men lad mig gaa en Mellemvej og sige, at en Arbejdersfamilie bruger 30 Pund Sukker om Aaret, saa vilde en saadan Arbejder jo ved Stattens Affattelse spare ca. 3 Kroner; den anden Mand derimod, som brugte 800 Pund, vil spare c. 80 Kroner. Nu vil man sige: Det er jo et prægtigt Forhold; hvorfor saa affatte den Skat? Men vi maa da ogsaa sammenligne den fattige Arbejders Indtægt med den anden Mands, og vi ville da maaste komme til, at Arbejderen har en aarlig Indtægt af 300 Kroner, hvoraf han altsaa svarer i Sukkerstat 3 Kroner, medens den anden Mand, som svarer 80 Kroner i Skat, sandelig har betydelig mere end 26 Gange saa meget i Indtægt. 26 Gange 300 vil blive 7.800 Kroner, men ville vi sætte det op et Par Gange, saa komme vi vel omtrent til det rette Forhold. Og saa kommer dertil, at vi nu en Gang allesammen burde anerkende og have anerkendt og fra et demokratisk Standpunkt maa anerkende, at den ubemidlede Arbejder slet ikke burde betale Skat. Det anerkende vi jo ogsaa for Kjøbenhavns Vedkommende, hvor der ikke svares Indtægtsstat af Indtægter under 800 Kr. Altsaa, jeg fastholder, at det er en Skat, som det vil være en Dykte for vort Land at faa affattet, og skulde vi nu se nærmere til, hvorledes denne Skat rammer, f. Eks. Befolkningen i By og paa Land, mener jeg ogsaa, at selv om vi, hvad jeg senere skal komme til, paalægger Olfat og maa ere